

ELEKTRONIKUS IRATRÓL KÉSZÍTETT
PAPÍR ALAPÚ MÁSOLAT

Szolnoki Járásbíróság

– Alkotmánybíróság részére –

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI

SZOLNOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Lajstromszám kezdő iraton:	
Elektronikus úton / postai úton / telefaxon	
Érkezett:	2020-01-05
Egyszerűsített beadvány / jogszabályi útján	
Ügyszám:	Működési: db
Lajstromszám iraton:	P. 206 H 2 / 2018

Alulírott Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda [REDACTED]

eljáró ügyvéd: dr. Mester Csaba ([REDACTED])

indítványozó (állandó lakcíme: [REDACTED]; tartózkodási hely: [REDACTED]) 1.sz. alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva

Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.120/2019/32. számú ítélete, valamint a Szolnoki Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 8.P.20.642/2018/56. számú ítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.120/2019/32. számú ítélete, valamint a Szolnoki Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 8.P.20.642/2018/56. számú ítélete Alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg, mivel a hivatkozott ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

I. Eljárásjogi nyilatkozatok

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.120/2019/32. számú, 2019. szeptember 26. napján kelt ítéletét a panaszos jogi képviselője elektronikus úton 2019. november 06. napján vette át, így a 2011. CLI. törvény az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: **Abtv.**) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság útján.

Abtv.

„30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül (...) lehet írásban benyújtani.”

Abtv.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 0 6 9 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 JAN 14.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10 db	

„53.§ (1) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

„24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Abtv.

„27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Jelen ügyben az indítványozó (mint a folyamatban volt perben alperes) Alaptörvényben biztosított jogát az ügy érdekében hozott döntés, vagyis a jogerős ítélet sérti, és az indítványozó a jelen ügyben alkalmazandó 1952. évi III. törvény a Polgári Perrendtartásról (Pp.) 271.§ (3) bekezdés c) pontja alapján a Kúriához, mint legfelsőbb bírósághoz nem nyújthatott be (és így nem is nyújtott be) felülvizsgálati kérelmet, mivel az ügy érdemét tekintve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ennek okán az indítványozó a perben az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésével kimerítette a jogorvoslati lehetőségeit.

Pp. „271. § (1) Nincs helye felülvizsgálatnak

(3) Nincs helye a felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta (...)

c) a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének a megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti ügyekben.”

A jogerős ítéletet az indítványozó jogi képviselőjeként elektronikus úton 2019. november 06. napján vettem át.

II. Tényállás

A folyamatban volt perben az indítványozó alperesként szerepelt, a felperes volt házastársa, [REDACTED] volt.

A peres felek házastársak voltak, házasságukat a Szolnoki Járásbíróság 10.P.21.528/2013/9. számú, 2014. május 16. napján jogerős ítéletével bontotta fel. A peres felek a Szolnoki Járásbíróság 10.P.21.528/2013/9/I. számú, szintén 2014. május 16. napján jogerős végzésével jóváhagyott egyezségük útján megállapodtak abban, hogy a házasságukból [REDACTED] utónevű gyermek az alperesnél kerül elhelyezésre.

A felek egyezségükben szabályozták a felperes és a gyermek közötti folyamatos kapcsolattartást, akként, hogy a felperes a gyermek 3 éves koráig minden páros héten szombaton 9 órától 12 óráig és minden páros héten vasárnap 9 órától 13 óráig az alperes mindenkor lakásán tarthatta a kapcsolatot a gyermekkel az elvitel joga nélkül. A peres felek megállapodtak abban, hogy a gyermek 3 éves korától a felperest a kapcsolattartás minden páros héten szombaton 9 órától vasárnap 17 óráig illeti meg az elvitel jogával. Ekkortól a felperest időszakos kapcsolattartás is megilleti a kettős ünnepek második napján 9 órától 17 óráig, az őszi, téli és tavaszi szünet fele időtartamában, valamint a nyári szünetben 4 hétre, amely egyéb megállapodás hiányában július 1. napjától két hét és augusztus 1. napjától két hét.

A gyermek 3 éves kora után az első kapcsolattartás, amikor a felperes magával vihette a gyermeket 2016. március 26. napján és 27. napján valósult meg. A kapcsolattartás után a bíróságra 2014. április 08. napján érkezett kérelmében az alperes kérte megelőző távoltartás elrendelését a felperessel szemben, mivel a gyermek viselkedésében szexuális bántalmazásra utaló jeleket tapasztalt. Az alperes a gyermek elmondásai, vagyis a szexuális bántalmazásra utaló gyanúja okán feljelentést tett, de a Központi Nyomozó Főügyészségen 2.Nyom.551/2016. számú eljárást, amely a 12. életévét be nem töltött személy sérelmére hozzátartozója által elkövetett szexuális erőszak büntette miatt volt folyamatban a nyomozóhatóság megszüntette.

2017. szeptemberében az alperes ismételt feljelentést tett, mivel a gyermek elmondása szerint őt a felperesi apa a Budapest XVI. kerületi óvodájából engedély nélkül elvitte és őt szexuálisan bántalmazta. A nyomozóhatóság a későbbiekben a nyomozást megszüntette.

A Szolnoki Járási Hivatal, mint elsőfokú gyámhatóság a JN07/GY/01986-74/2016. számú, 2016. november 9. napjától jogerős határozatával elrendelte a perbeli gyermek védelembévételét.

A Szolnoki Járásbíróság 8.P.21.310/2016/26. számú, 2017. február 4. napjától jogerős végzésében ideiglenes intézkedésként a felperes és a gyermek közötti kapcsolattartást akként szabályozta, hogy a 2017. február 1-től arra minden páros héten szombaton 10 órától 12 óráig kerülhet sor felügyelt módon a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulás Humán Szolgáltató Központ Család- és Gyermekjóléti Központjában az első három hónapban szakértő jelenlétében, utána felügyelet nélkül, de a kapcsolatügyelet keretében. A felperes 2016. március 27-e után az ideiglenes intézkedés meghozataláig a gyermekkel nem találkozott, azt követően pedig 2018. október 26-ig csak kapcsolatügyelet keretében valósult meg kapcsolattartás.

Budapest Főváros Kormányhivatala XIII. Kerületi Hivatala BP-13/104/00408-129/2018. számú határozatával 2018. október 26-tól kezdődően a gyermeket ideiglenes hatállyal a felperes háztartásában helyezte el. A gyermekről ezen időponttól kezdődően tényszerűen a felperes gondoskodik, a határozat ellen az alperes jogorvoslattal élt, a jogorvoslati eljárások teljeskörűen a mai napig nem fejeződtek be.

A folyamatban volt perben a felperesi apa kérte, hogy a bíróság a gyermek vonatkozásában változtassa meg a szülői felügyeleti jogok gyakorlását és arra kizárólagosan őt jogosítsa fel. Ezt a kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy a házassági perben kötött – fentebb hivatkozott – egyezség óta a gyermek fejlődésében egyértelműen kimutatható a regresszió, amely az anyai környezetre és az anya nem megfelelő nevelésére vezethető vissza.

Az alperes a felperes szülői felügyeleti jogok gyakorlásának megváltoztatása vonatkozásában előterjesztett keresetét elutasítani kérte. Ellenkérelmét arra alapozta, hogy a gyermek regresszív fejlődését a felperes által elkövetett szexuális abúzus okozta és amíg az egyértelműen nincsen kizárva, nem lehet a felperesre rábízni a gyermeket.

A Szolnoki Járásbíróság 8.P.20.642/2018/56 számú, 2019. január 08. napján hozott elsőfokú ítéletével a peres felek gyermeke feletti szülői felügyeleti jogok kizárólagos gyakorlására a felperesi apát jogosította fel. A bíróság a folyamatos kapcsolattartást akként szabályozta, hogy az alperes minden páros héten pénteken 16 órától vasárnap 17 óráig a gyermeket a felperes mindenkori lakásából elviheti. A bíróság időszakos kapcsolattartásról nem rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint;

„A bíróság a tényállás megállapításához beszerezte a büntetőeljárásban hozott, eljárást megszüntető határozatokat, a gyámhatósági határozatokat, illetve a gyámhatósági eljárásban készült igazságügyi pszichológus és pszichiáter szakértői szakvéleményeket.

A büntetőeljárásban hozott határozat indokolásából megállapítható, hogy a nyomozóhatóság meghallgatta azokat a tanúkat, amelyeket a peres felek a jelen perben is indítványoztak, a tanúvallomásokat a határozat tartalmazza, ezért a bíróság elutasította

ismételt tanúkenti meghallgatását.

A bíróság szintén nem hallgatta meg tanúként *akik a gyermek vonatkozásában orvosi szakvéleményt, pszichológus szakértői véleményt adtak, mert a perbeli gyermekkel és a peres felekkel kapcsolatos észleléseiket az orvosi leletek, illetve a szakvélemények tartalmazzák.* – 8. oldal 8-9-10. bekezdései –

Az elsőfokú bírósági ítélet indokolása szerint az alperesi anya által – a gyermek elmondása és viselkedése okán – állított abúzus nem történt meg, azonban ezzel együtt;

„Ugyanakkor a perben készült igazságügyi pszichológus szakértői szakvélemény, a gyámhatósági eljárásban készült általi szakvélemény, valamint a gyermek egyéb orvosi vizsgálatai is egyértelműen igazolják a gyermek traumatizáltságát.” – elsőfokú ítélet 9. oldal 2. bekezdése –

Az alperes által becsatolt szakvéleményekkel és egyes bizonyítási indítványokkal összefüggésben továbbá;

„igazságügyi pszichológus szakértők, akik az alperes felkérésére készítettek szakvéleményt élményszerűnek találták a gyermek abúzussal kapcsolatos előadását és az egyéb viselkedéséből is erre következtettek. A bíróság azonban ezeket a szakvéleményeket a tényállás megállapításának alapjául nem tudta elfogadni. Ezek a szakértők ugyanis a felperest egyáltalán nem vizsgálták és ennek következtében a peres feleknek a gyermek személyiségfejlődésére gyakorolt hatását egymással összevetni nem tudták és nem is volt lehetőségük arra, hogy a perbeli szakértővel azonos széles spektrumú vizsgálati anyag álljon a rendelkezésükre. Ez azért problémás, mert a gyámhatósági eljárás kezdeti szakaszától felmerült az a lehetőség, hogy a gyermek felfokozott

szexuális érdeklődését, bizzarr viselkedését az alperes helyzetértékelési problémája, az alperesnek és anyjának, [REDACTED] a gyermek előtt hangoztatott szexuális tartalmú, a felperest minősítő kijelentései okozzák. Ezek a szakértők pedig ezt a kérdést nem vizsgálták. A bíróság ezért elutasította az alperesnek azt a bizonyítási indítványát is, hogy [REDACTED] perszakértőt együttesen hallgassa meg, mert a különböző vizsgálati anyagaik révén [REDACTED] tanúvallomása nem lett volna alkalmas az aggálytalan perbeli szakvélemény megdöntésére.” – elsőfokú ítélet 10. oldal utolsó előtti bekezdés –

Továbbá;

„A bíróság elutasította az alperes arra irányuló bizonyítási indítványát, hogy ismételten rendeljen ki más igazságügyi pszichológus szakértőt annak vizsgálatára, hogy a perbeli gyermek a felperes családjában megnyugodott-e, illetve ez valóban a kedvezőbb személyiségfejlődést szolgálta. Ennek oka egyrészt az, hogy a bíróság a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránti perben arról dönt, hogy van-e indok a változtatásra, illetve melyik szülő alkalmasabb a gyermek nevelésére és a gyermek hogyan kötődik a szülőkhöz. Ha a bíróság ezt a bizonyítást lefolytatta, akkor ítéletet hoz és nem veti előzetesen gyakorlati próba alá az ítélete helyességét. Ez jelen perben is így van, függetlenül attól, hogy a gyámhatóság már az ítélethozatal előtt mintegy két hónappal létrehozta azt a helyzetet, amilyen tartalmú ítéletet az I. fokú bíróság hozott. Másrészt pedig a gyermek még viszonylag rövid ideje nevelkedik a felperes családjában, így lényeges változás a személyiségében valószínűleg nem következett be, ahhoz hosszabb idő kell, ráadásul a család és óvodaváltás rövid távon nyilvánvalóan szintén traumatizáló hatású volt. A gyámhatóságnak továbbra is vizsgálnia kell a gyermek megfelelő fejlődését, és ha a bíróság által hozott döntés ezt nem jól szolgálja, alapja lehet újabb gyámhatósági intézkedésnek, vagy per indításának.” – elsőfokú ítélet 12. oldal 4. bekezdés –

Az indítványozó az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezéssel élt. Az indítványozó fellebbezésében is hivatkozott már arra, hogy az eljárás elsőfokú bíróság alaptalanul nem adott helyt bizonyítási indítványai döntő többségének, miszerint;

„A következőket bírói gyakorlat szerint **a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránti perben a gyermek érdekének kell kiemelt jelentőséget tulajdonítani, mely csak azáltal valósulhat meg, ha bíróságok a Pp. 163. § (1) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek eleget téve a gyermek érdeke vizsgálata körében teljes körű bizonyítást folytatnak le – különös figyelemmel azon tényre is, hogy a Pp. 286. § (1) bekezdése szerint hivatalból bizonyítást is elrendelhet -, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyesével és összevetve egyaránt értékeli, melynek során egyetlen egy bizonyítékot sem érték túl, és egyetlen bizonyítékot sem mellőz.**

E körben a Kúria a Pfv.II.20.948/2015/5. szám alatt meghozott eseti döntésében – egy a jelen perben felmerült tényálláshoz hasonló esetű ügyben, azonban a két ügy között a lényeges eltérés abban áll, hogy a Kúria által felülvizsgált ügyben az anya önkényes magatartása okán az apa 1 évig egyáltalán nem tarthatott kapcsolatot a gyermekével - az alábbiakat rögzítette:

»Az elsőfokú bíróság az alperes felelősségének megállapítása mellett kiemelt jelentőséget tulajdonított a gyermek érdekének (...) Az elsőfokú bíróság az anya magatartásának és gyermek érdekének értékelésekor a bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy az anya kétségtelenül súlyos és elítélendő magatartása ellenére az elhelyezés megváltoztatása nem áll a gyermek érdekében. A másodfokú bíróság értékelése szerint az anya magatartása egyértelműen kihat a gyermek hosszú távú érdekére. Álláspontja szerint az alperest a tudatosan kreált, „perverz alaptalan vádaskodása” eleve alkalmatlanná teszi a gyermek egészséges személyiséggé válásának biztosítására. (...) Kétségtelen az is, hogy az alperes a feljelentésében a társadalom erkölcsi megítélése szerint az egyik legsúlyosabb vádat: a gyermekkel szemben elkövetett erőszakos cselekményt állította. Okirattal igazolt, hogy a felperessel szemben az eljárás – bűncselekmény megállapításának hiányában - megszüntetésre került. (...) Peradatok hiányában állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a jövőben

sem zárható ki az alperes szülő- gyermek kapcsolatot tönkretévő magatartása. A gyermekelhelyezés megváltoztatása nem preventív, a bíróság csak az adott konkrét peradatok alapján hozhatja meg döntését, jövőbeli feltételezett eseményre ítéleti bizonyosságot nem lehet alapítani. A fentiek alapján a másodfokú bíróság azzal, hogy azokat a bizonyítékokat, amelyek az alperes javára értékelhetők (...) mellőzte, míg az alperes terhére értékelhető bizonyítékoknak (...) kiemelt jelentőséget tulajdonított, a bizonyítékokat – az elsőfokú bírósággal szemben, a gyermek érdekének figyelmen kívül hagyásával – a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve egyoldalúan és okszerűtlenül értékelte.» A Kúria a nevezett ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – mely a felperes keresetét elutasította – helybenhagyta, melynek okán a gyermek feletti szülői felügyeleti jogot továbbra is az anya gyakorolta.” – 2019. február 06-án kelt és benyújtott fellebbezés 3. és 4. oldalán –

Az indítványozónak már ekkor is az volt a kifejtett álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság elhamarkodottan, anélkül, hogy a kiskorú gyermek mindenekfelett álló érdekét teljes körűen vizsgálta volna, hozta meg az ítéletet, és döntött a gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatásáról.

A Szolnoki Törvényszék 1.Pf.20.120/2019/32. számon meghozott, 2019. szeptember 26-án kelt jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, azt csupán az indítványozó anyát megillető időszakos kapcsolattartás körében változtatta meg kisebb módon, mivel szabályozta a kettős ünnepek alatti kapcsolattartást is.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a Ptk. 4:170.§ (1) bekezdése alapján a jelen perben a bizonyítás szempontjából a törvényi tényállási elemeknek van jelentősége. Ezek: az elhelyezéskori körülményekben bekövetkezett változás, ennek tartós és lényeges volta, amely indokolja a szülői felügyelet megváltoztatását, és ez a gyermek érdekében áll. Ezt követően a bíróság álláspontja szerint; „A bíróságnak a fenti körben kell a releváns körülményeket feltárnia, és értékelnie, mert a bizonyítás nem arra irányul, hogy melyik fél alkalmasabb a szülői felügyeleti jog gyakorlására.” – ítélet 11. oldal 2. bekezdésében –

Az indítványozó által előterjesztett, ám az elsőfokú bíróság által nem fogadosított bizonyítás körében a jogerős ítélet – többek között – kimondja;

„A törvényszék azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el olyan súlyú eljárási szabálysértést, amely a per érdemi elbírálására lényeges kihatással járt volna. Kétségtelen tény, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során nagyobb részben a más eljárásokban fogadosított tanúvallomásokat, beszerzett szakértői véleményeket, határozatokat, orvosi dokumentumokat tette a peranyag részévé, és a perben ugyanezen körre vonatkozóan előterjesztett bizonyítási indítványoknak pedig nem adott helyt.

Az alperes a másodfokú eljárásban a P. 21. sorszámú beadványában 28 tanú meghallgatását kérte a közvetlenség elvére hivatkozással, valamint megkeresést indítványozott annak érdekében, hogy a felperes kiküldetési napja 2017-2018 évekre ismertek legyenek azért, hogy az alperes által megjelölt napokon a felperes járt az óvodában.

A törvényszék az elsőfokú ítélet óta bekövetkezett változásokhoz kapcsolódva két bizonyítási indítványnak helyt adott. Beszerezte az óvodai jellemzést, iskolaérettségre vonatkozó szakvéleményeket, és a gyermekkel jelenleg foglalkozó pszichológust, mint érdektelen személyt tanúként hallgatta meg. Ezeket a bizonyítékokat is értékelve egészítette ki a tényállást.

Azon túl további bizonyítási indítványoknak nem adott helyt, mert álláspontja az volt, hogy a szabályszerűen lefolytatott bizonyítási eljárás alapján minden szükséges bizonyíték rendelkezésre áll az ügy eldöntéséhez.” – ítélet 12. oldal 7-8-9-10. bekezdései –

A másodfokú bíróság tehát szintén nem adott helyt az indítványozó által már az elsőfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványok döntő többségének, továbbá a másodfokú eljárásban előterjesztett indítványok közül is csak két megkeresést fogatosított, az ügy érdemét tekintve az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az indítványozó panaszos a Szolnoki Törvényszék előtt folyamatban volt másodfokú eljárás befejezését követően további jogorvoslati lehetőséggel nem rendelkezik, a jogerős ítélet ellen felülvizsgálatnak nem volt helye. Mivel az indítványozó a perben alperesként részt vett, így közvetlen érintettsége az ügyben fennáll.

III. Alaptörvény-ellenesség

Előadom, hogy az ügyben született, hivatkozott ítéletek Alaptörvény-ellenessége abban áll, hogy azok az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát sértik az alábbiak szerint.

Álláspontom szerint ebben a körben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint 28. cikke összekapcsolható, és összekapcsolandó, vagyis a két alkotmányos rendelkezést egymásra tekintettel szükséges értelmezni.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. cikke kimondja, hogy:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Magyarország független, demokratikus jogállam”*.

Az idézett alaptörvényi rendelkezésből, nevezetesen a jogállamiság elvéből fakad a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog, amely jogok a jogalkalmazók, így a bíróságok kötelességévé teszik, hogy a jogszabályokat a rendeltetésüknek, a józan észnek és a közjónak megfelelően, egységesen, kiszámítható módon értelmezzék és alkalmazzák.

Ezen túlmenően a jelen ügyben alkalmazandó 1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (a továbbiakban: **Pp.**) rögzíti a bizonyítás, bizonyítási indítványok kapcsán;

„3.5 (3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény

eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

(4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésztette, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik

(...)

4. § (1) A bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti."

Ezen törvényi rendelkezések alapján a bíróságnak a bármelyik fél által előterjesztett bizonyítási indítványnak megfelelő eljárást le kell folytatnia, ettől akkor térhet el, ha az a jogvita elbírálása szempontjából nem szükséges. A polgári eljárás egyik alapelve továbbá a közvetlenség elve, amely az idézett Pp. 4.§ (1) bekezdésével is egyezően azt is jelenti, hogy a bíróságnak elsődlegesen az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként kell a tényállást megállapítania, és az ily módon megállapított tényállásból kiindulva kell az elé vitt jogvitát eldöntenie.

A közvetlenség elve azt jelenti, hogy a bíróság csak az általa észlelt tényekre és bizonyítékokra alapítottan hozhatja meg a döntését. A bíróságnak eredeti forrásokból kell az ismereteit megszereznie és személyes észlelésére, valamint a közvetlen benyomásai alapján kell az álláspontját kialakítania. Ehhez pedig arra van szükség, hogy az eljáró bíróság maga hallgassa meg a feleket, a tanúkat, a szakértőket, maga győződjön meg az okirat tartalmáról, az okiratok tartalmának valósága kapcsán az egyéb bizonyítékok, így kifejezetten tanúvallomások tartalmával összevetve mérlegelje.

A közvetlenség elve alól célszerűségi szempontok engedhetnek kivételeket, de álláspontom szerint egy gyermek feletti szülői felügyeleti jogok gyakorlása tárgyában folyamatban lévő perben a célszerűségi szempontok csak igen szűk körben érvényesülhetnek.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás tekintetében a 6/1998. (III. 11.) határozatában az alábbiakat foglalta össze:

„a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint azt összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes.”

A 7/2013. (III. 1.) Alkotmánybírósági határozatban a Tisztelt Alkotmánybíróság az alábbiakat rögzítette:

„Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. (...) E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét”.

Nem arról van szó, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog minden olyan esetben sérül, amikor az eljáró bíróság akár egyetlen, valamely előterjesztett bizonyítási indítványnak nem ad helyt, hanem arról, hogy a bizonyítási indítványok sorozatos mellőzése együttesen okozhatja a tisztességes eljárás sérelmét. A jelen esetben számos, az indítványozó által előterjesztett bizonyítási indítványnak a bíróság azért nem adott helyt, mert azt vette figyelembe, hogy más hatóságok, a szülői felügyeleti jogok gyakorlásától független eljárásokban (gyámhatósági, büntető eljárások) lefolytattak bizonyos bizonyítási eljárásokat, és a bíróság ezen hatóságok által lefolytatott bizonyítás alapján megállapított tényállásra alapította döntő többségében az ítéletét. Ugyanezen a módon járt el mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság. Ezen eljárás azonban alapvetően sérti a közvetlenség elvét. Egyrésztől ugyanis az eljáró bíróságok relevánsnak ítélték meg a bizonyítást (hiszen más hatóságok által meghallgatott tanúk vallomásait, beszerzett okiratokat, szakvéleményeket figyelembe vettek), másrésztől azonban az eljáró bíró, bírók nem kívánták ezen bizonyítást közvetlenül, az előttük folyamatban lévő perben lefolytatni. Mivel a jelen esetben ezen eljárás sorozatos módon, szisztematikusan valósult meg, ezért ezzel az indítványozó polgári perrendtartás által biztosított joga sérült, mivel nem volt lehetősége az általa bizonyítani kívánt (és a pernyertességéhez szükséges bizonyítás szerinti) tények eljáró bíróságok előtti bemutatására, igazolására.

Ahogy a Tisztelt Alkotmánybíróság egy fentebb hivatkozott határozatában is rögzítette a tisztességes eljárás, vagyis a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és lényeges körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni

Összefoglalva:

Az alapügyben meghozott bírósági ítéletek azért sértik a panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát, mert:

- ⇒ az indítványozó a perben általa bizonyítani kívánt tények, körülmények kapcsán számos bizonyítási indítványt előterjesztett;
- ⇒ a bizonyítási indítványnak döntő többségében az eljáró bíróságok nem adtak helyt, ezen indítványok szerinti bizonyítást az előttük folyamatban volt perben nem folytatták le;
- ⇒ holott az indítványok jelentős részét az eljáró bíróságok is relevánsnak (vagyis nem szükségtelennek) minősítették, mivel más hatóságok által, más eljárások során részben lefolytatott bizonyítás szerinti tényállást a bírósági ítéletek tényállásához alapul vették;
- ⇒ ezzel a szisztematikus, a közvetlenség elvét is sértő eljárással a bíróságok az indítványozó részére nem biztosították a fair trial követelményét;
- ⇒ vagyis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az eljárás egésze során a jelen ügyben sérült.

Az előadottak alapján a sérelmezett bírósági döntések Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2020. január hó 03. napja

Tisztelettel,

Dr. Mester Csaba

Mellékletek:

1.sz. alatt ügyvédi meghatalmazás

2.sz. alatt Szolnoki Járásbíróság 8.P.20.642/2018/56. számú ítélete

3.sz. alatt Szolnoki Törvényszék 1.Pf.20.120/2019/32. számú ítélete